

LIKOVNA KOLONIJA MIMICE

Sakralna zbirka

*Crkva Sveti Roko
Mimice*

Zdravko Cota: *Pieta*, 140 x 130 cm, ulje, 2017.

IMPRESSUM

Predgovori:

don Zvonimir Mijić

Hrvoje Marko Peruzović

Fotografije:

Anja Kovačić

Priprema kataloga:

Mladenka Mimica

Tisak:

Tiskara Kovačić

Naklada:

200 komada

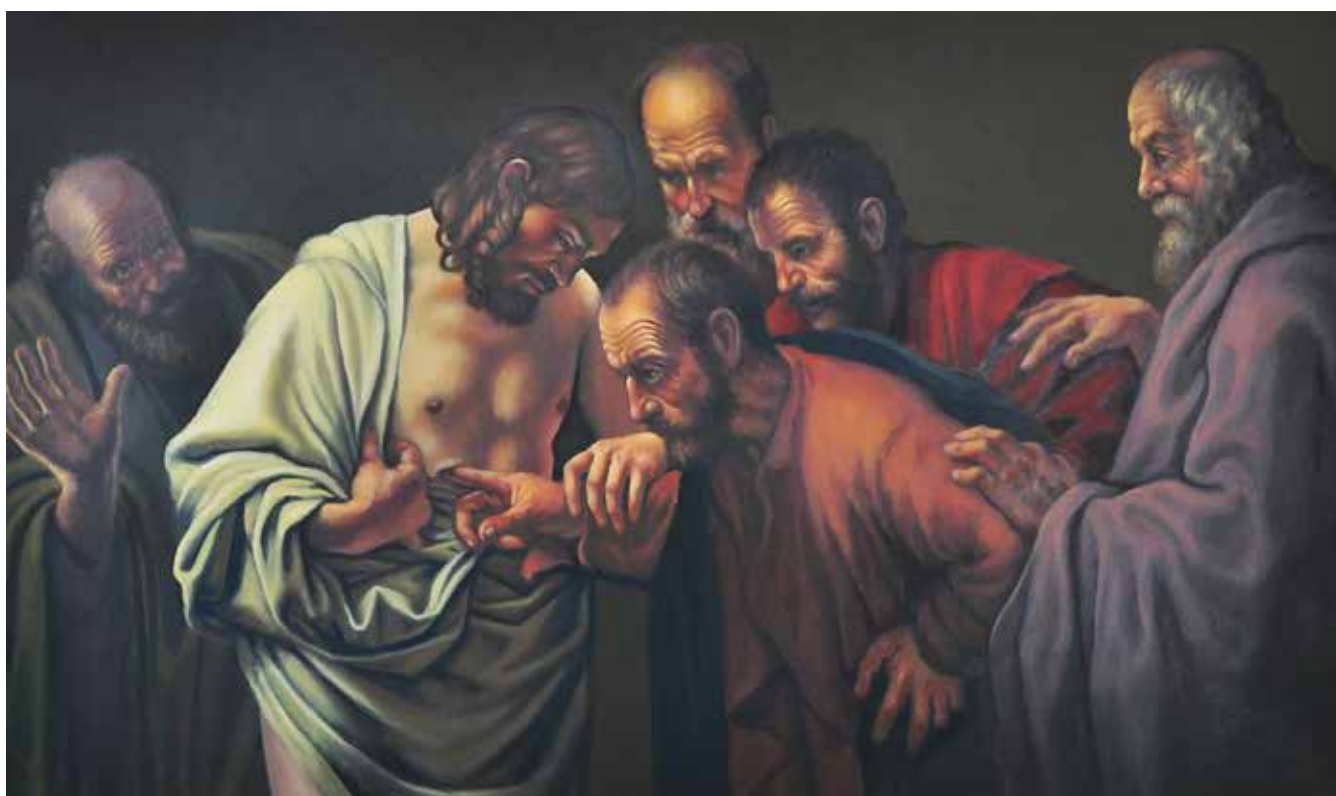
Izdavač:

Likovna kolonija Mimice

MIMICE 2018. godine

*Stipe Ivanišević: Preobraženje Gospodinovo,
120 x 70 cm, akril, 2017.*

*Miro Zovko: Nevjerni Toma, Hommage à Caravaggio
70 x 120 cm, ulje, 2017.*

Diana Jurin: *Isusovo krštenje na Jordanu,*
70 x 120 cm, akrilik, 2017.

Jordan.... mjesto gdje se spaja nebo i zemlja, tijelo, duh i materija. Mjesto gdje sve postaje jedno i jedno postaje sve. Platno svijeta malo je da bih u njemu itko prikazao silu i veličinu ovog događaja, golemog trijumfa Duha Svetog. Moje platno, moj kist i moja ruka još su manji. Zbog toga sam koncentrirana na najbitnije, Isusov portret te portret Ivana Krstitelja. Simbolično se njihove figure protežu van same slike, dolje i duboko u rijeku Jordan koja je simbol rijeke života u koju smo svi vjerni uronjeni na dan naših krštenja. Za dominantne boje sam izabrala žutu i plavu. Žuta ja simbol Božje slave, a plava simbolizira Nebesko kraljevstvo i novi Jeruzalem. Neka ova slika bude pogled na naše konačno odredište i zahvala Gospodinu za čudesne sakramente koje nam je ostavio. Ovo je čudo našeg spasenja.

Antea Ratković: *Isus na gori s učenicima,*
70 x 120 cm, akrilik, 2017.

Isus uziđe na gori i vidje da se oko njega okupilo mnoštvo. Zatim sjede. Mir preplavi ovo mjesto.
Nato ga okruže njegovi učenici i on počne podučavati.

Svoj govor započinje temeljima kršćanskog života, proglašom blaženstva koja trebamo živjeti, birati teži put.

Važno je kročiti tim putem prave, nematerijalne sreće kako bismo dosegli vrhunac, dosegli samog Isusa.

Također, na gori on daje upute apostolima i tumači odnos Starog zavijeta prema Novome. Isus ovdje zadivljen mnoštvu nudi nacrt za pravi kršćanski život, put do kraljevstva nebeskog. Ono što smo smatrali zlom, nesrećom i prokletstvom pretvorit će se u mir.

Stjepan Mimica: Krist,
70 x 136 cm, ulje, platno, 1990.

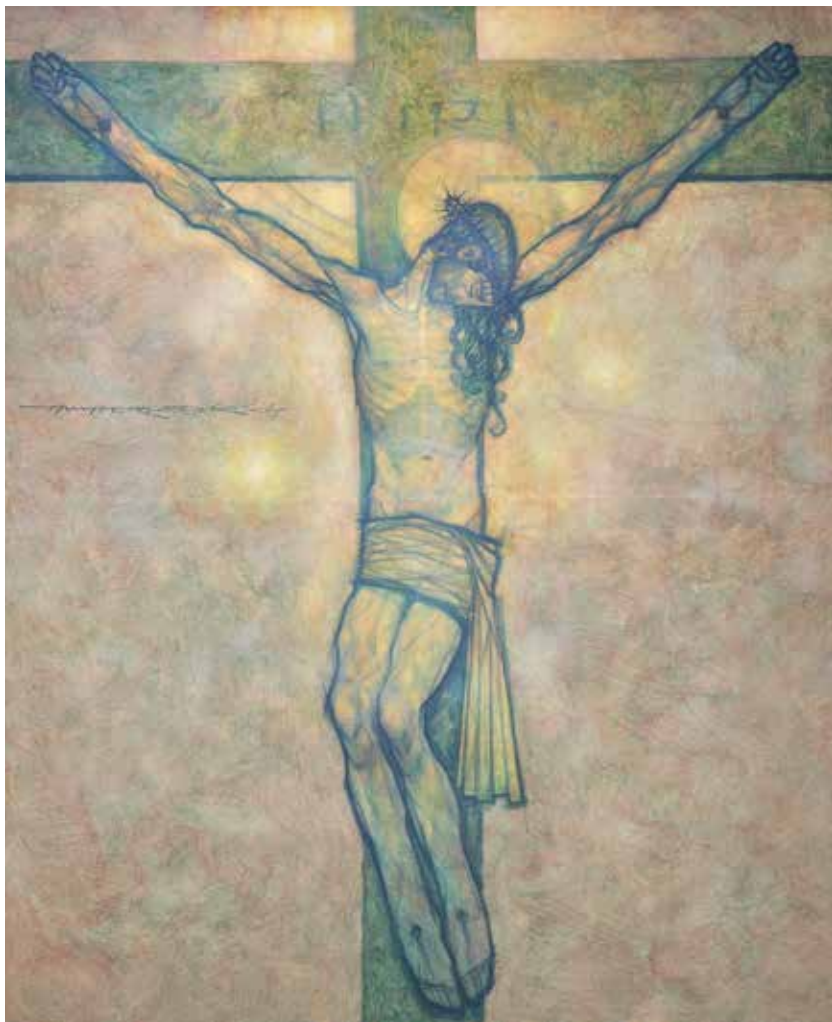
On je umro za nas, pravedan za nepravedne, nevin za krivce, da nas privede Bogu (Petrova 3:13), i drugog načina i puta da se vratimo nazad k Ocu nema, nikad ga neće biti (Djela 4:20), jedinstveni način milosrđa, najveći izričaj ljubavi u cijeloj vječnosti.

Mirela Runac Buzov: Isus pretvara vodu u vino (Prvo čudo Isusovo),
70 x 120 cm, akrilik, 2017.

Isusovo prvo znamenje u Kani Galilejskoj (Iv 2, 1-12)

“Prva asocijacija i misao vodilja pri izradi slike mi je bila Marijina zapovijed koju je izgovorila na ovoj svadbenoj večeri: “Što god vam rekne učinite!”. Gorućeg srca prionuh uz platno nastojeći što bolje moguće predočiti to čudo ljubavi; Isusove ljubavi za nas. Preljevajući boje iz tamnijih u svijetlije, u meni se prelijevala čežnja da svoji brzim slikanjem i pomalo ekspresivnim prikazom što prije i što bolje prikazem tu ljubav koju Gospodin svakodnevno u nas ulijeva. Nadam se da sam u tome uspjela. S obzirom da je teško napisati nešto objektivno o svome radu ostat ću subjektivna, te u zajedništvu s cijelom crkvom moliti: “Obnovi čudesa Kriste, novog vina nam daj, napuni posude Gospodine, lijevaj ljubav Kriste, nek se preljeva u našim srcima! Jer to si Ti. Amen!”

Hrvoje Marko Peruzović: Isus Krist,
80 x 100 cm, platno akril, 2017.

Krist umire na drvu križa. Scena je slikana oskudno, franjevački siromašno, gotovo monokromo, asketski i s malo boje. Oker, žuto smeđa i prljavo zelena. Nekoliko slojeva glazura. Crtež je izrazito naglašen i ekspresivan, secesijski stiliziran. Crna tanka linija obrubljuje tijelo kako bi ga izdvojila od pozadine. Udovi su izduženi, koščati i mišičavi, naglašavaju izmučenost Kristovog produhovljenog tijela. Aureola se pomalo gasi. Kristova glava pada. Život napušta iscrpljeno tijelo. Na zemlju se spušta tama. Naslućuju se tek blagi ostatci svjetlosti. Nema drugih likova. Krist je sam. Izdan, ostavljen, mučen i ubijen. S njim je još samo onaj koji stoji pred platnom i promatra prizor. Osjeća se teška tišina.

Kornelija Bajalo: Zaštitnica,
80 x 100 cm, platno akril, 2017.

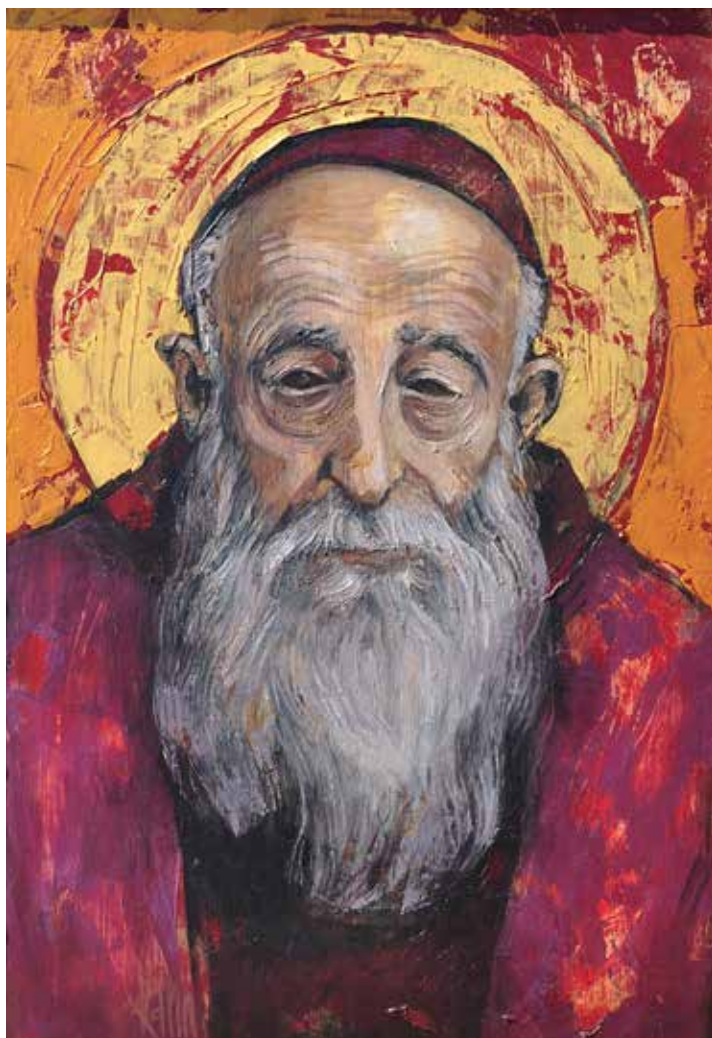
*Nebeska zaštitnice milosti puna
Ti si izvor svih vrлина,
ljubavi i povjerenja*

Karin Grenc: *Sveti Leopold Bogdan Mandić,*
70 x 50 cm, drvo kombinirana tehnika, 2017.

“Svetog Leopolda Mandića upoznala sam u mucu i brizi. Tako u naš život ulaze Sveci. Nimalo slučajno. Ostavio je dubok pečat čudotvorstva, ozdravljenja i zahvalnosti na živote mojih najbližih.

Najuzoritiji je primjer harmonije predivnih suprotnosti. Nedostižnih.

Malen, a golem u svojoj poniznosti i poslušnosti. Rječit u svojoj tišini i strpljenju. Jednostavan i bogat usvojoj mudrosti i siromaštvu. Tako je naš, a sasvim Njegov.”

Ana Marija Botteri: *Blaženi Alojzije Stepinac,*
70 x 50 cm, platno akrilik, 2018.

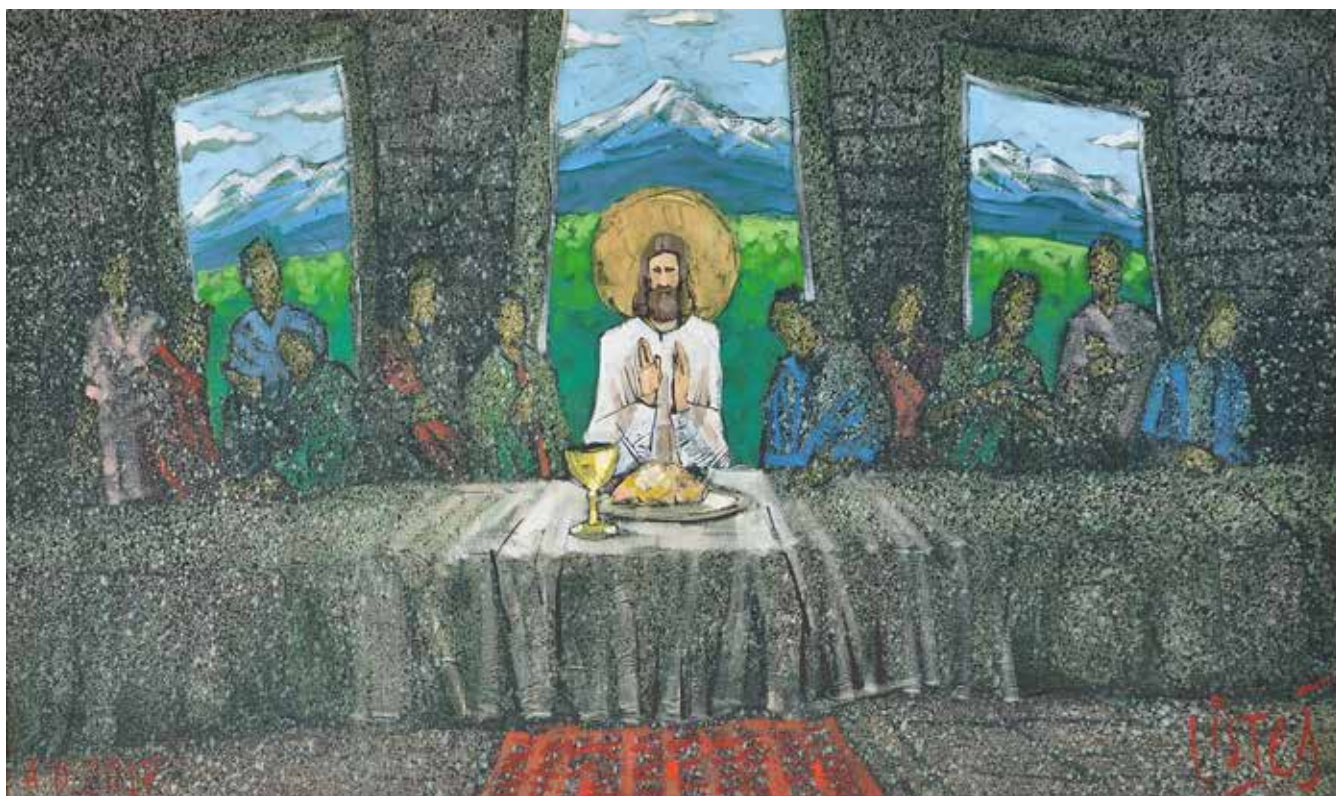
Svaka rečenica koju je izgovorio prodire najdublje u srce i morate ga slijediti. Tu snagu imaju samo rijetki Božji križonoše. A on je uistinu najvjerniji Hrvatski križonoša. Zavjet Stepincu zavjet je istini, ljubavi i Domovini.

Snježana Peggy Martinić: Sveti Roko,
150 x 100 cm, akrilik, 2017.

Ivan Listeš: *Ustanovljenje Euharistije*,
70 x 120 cm, kombinirana tehnika, 2017.

Za razliku od pjesme, slikati znači moliti bez riječi. Moliti u bojama, moliti u tišini. Mimičku crkvu ispunile su tako tihe molitve slikara. Svaki slikar slika svoju vlastitu molitvu, unosi u nju svoje dugogodišnje umjetničko iskustvo, ali i ono ljudsko, vjerničko. Vještinom svoje ruke i snagom svoje imaginacije, umjetnik stvara određeni sklad. Promatrajući sliku, vjernik na poseban i neposredan način ponavlja tu molitvu sklada. Doživljaj svijeta kao i doživljaj vjere uvijek je osoban. Ne treba svaki put izgovarati sve ono što nam leži na srcu ili ono što bismo željeli. Zna Otac naš sve ono što nam treba i prije negoli zatražimo. Slika sakralne tematike ima svoju jasnu i određenu funkciju. Ona bi morala kod vjernika pomaknuti nešto u dubini njegovog bića, potaknuti misao, izmamiti osjećaj neke druge stvarnosti, oku nevidljive, skrivene ali srcu itekako poznate. Slika bi trebala probuditi osjećaj svetosti, ukazati na postojanje jednog višeg svijeta u koji vjerujemo i koji se očituje u Ljepoti, Dobroti i Istini. Svaka od slika, naslikanih za ovu crkvu, na jedinstven način čini upravo to. Vodi nas na neobično putovanje u Duhu, otkriva nam i ukazuje na ono nevidljivo, nešto što se tek može naslutiti, ali nešto što je neupitno prisutno. Uronimo stoga, zajedno u tu Tajnu.

Hrvoje Marko Peruzović

O LJEPOTI UMJETNOSTI *za drage prijatelje iz Mimica*

Nema dugo, na jednom koncertu ozbiljne glazbe na otvorenoj sceni, čuli smo kako se sukobe u zraku glazba velikih majstora klasike i glazba modernih ritmova, toliko brzih da ih nitko ne može upamtiti. Lako je primjetiti razliku: **dok klasika ničim ne remeti mir planine pod kojom se svirala, dotle moderni ritmovi (svidjelo se ovo nekome ili ne) unose nemir u prostor.**

Prije nego je počeo koncert, scenom pod planinom vladala je veličanstvena tišina. I kada je koncert počeo, a za njim i oni divlji ritmovi, lako je bilo uočiti razliku u umjetnosti. **Ona klasika tišinu je uljepšavala i naglašavala**, dok su ritmovi techna remetili nešto što nadilazi one koji su te ritmove ispisali.

Po tom jednostavnom koncertu shvatili smo kako **umjetnost NAGLAŠAVA LJEPOTU KOJA VEĆ POSTOJI OKO NAS, I ČINI DA SE PAMTI** kao što se pamte note majstora klasike. Nitko ne može zapamtiti dva takta nekog modernog hita i svi djeluju jednako, ali svi lako pamte djela velikih majstora: PAMTE NJIHOVU LJEPOTU, i ne treba poznavati note kako bi se takva uzvišena glazba zapamtila. Ljepota te glazbe ostaje u nama.

Postoji jedna duboka veza umjetnosti i ljepote koju nalazimo oko sebe. Bog, koji je sve stvorio, SVE JE UČINIO NEIZMJERNO LIJEPIM. Problem je kada tu ljepotu ne opažamo, a ne opažamo je zbog vlastitih nedostataka duše. Nekada je potreban poticaj da primjetimo koliko je lijepo nešto s čime se susrećemo svaki dan. Taj poticaj dolazi od umjetnosti.

UMJETNOST NAGLAŠAVA LJEPOTU KOJA VEĆ POSTOJI. I naglašava je tako da čovjeka privuče i da čovjek upamti djelo umjetnika po ljepoti. Rekosmo kako ta ljepota već postoji. Potrebno je POSEBNO UMIJEĆE DUŠE UMJETNIKA DA TU LJEPOTU ZAPAZI I DA JE PRENESE U SVOJE DJELO. To nije lak posao, jer Bog je utisnuo ljepotu u stvoreno tako mudro da ŽIVIMO U LJEPOTI NE PRIMJEĆUJUĆI JE- ona je dio nas. I često, živeći neprimjereno lutajući ovim životom, gubimo osjećaj za lijepo. Umjetnost nas upozorava na lijepo, podsjeća nas na ljepotu Stvoritelja i njegova svijeta u kojem živimo, vraćajući nas tako Bogu.

Zadaća umjetnika je OTKRITI TU LJEPOTU I IZNIJETI JE KAKO BI NAS POUČILA, NE TOLIKO O UMJETNOSTI KOLIKO O TVORCU LJEPOTE. Ako je ljepota slučajnost u ovom svijetu, onda je svijet izgubio razum koji tu ljepotu dohvaća. **Ali ljepota NIJE SLUČAJNOST; ona je sastavni dio života koji je OSMIŠLJEN OD BOGA KAO LIJEP, jer i Bog je SVA LJEPOTA i želi da ga po ljepoti svijeta otkrivamo.**

Kako otkriti ljepotu ako je utisnuta, plazmirana u svijet? Ljepota se u svijetu miješa kao boje na paleti. Potrebno je obrnut proces za otkriti ljepotu. Kada se miješaju boje, GUBE SE GRANICE PO KOJIMA PREPOZNAJEMO BOJE. Kada se otkiva ljepota u svijetu, potrebno je OTKRITI GRANICE, OBLIKE, FORME KOJI IZDVAJAJU LJEPOTU IZ MJEŠAVINE U KOJU JE SVA LJEPOTA UMIJEŠANA.

LJEPOTA SE OTKRIVA PO GRANICAMA. I kada umjetnik zapiše notu, ograničio je ljepotu. Kada slikar ostavi trag na platnu, ograničio je ljepotu. No, griješe koji misle kako su oni time zarobili ljepotu u svojim granicama- ONI SU JE OSLOBODILI- ONI SU JE NAGLASILI, KAO ŠTO NAGLAŠAVAMO NEKU NOTU DA JE BOLJE ČUJEMO, ILI KAO ŠTO PODEBLJAJEMO ORISE NEKOG LIKA DA GA BOLJE VIDIMO.

Ljepota se u umjetnosti oslobađa ograničavanjem ljepote koja već postoji oko nas, čime naglašavamo komadiće ljepote koje naše duše uhvate u svijetu. Stoga velimo, kako je UMJETNOST TA KOJA ODREĐUJE GRANICE PO KOJIMA PREPOZNAJEMO LJEPOTU OD BOGA UTISNUTU U OVAJ SVIJET.

Vjerujem kako je sada jasno zašto ljudi toliko čeznu za lijepim umjetničkim djelima. Snaga umjetnosti leži u KONKRETIZIRANJU LJEPOTE BEZ KOJE ČOVJEK NE MOŽE ŽIVJETI. MOĆ UMJETNOSTI JEST MOĆ LJEPOTE KOJOJ ČOVJEK NE MOŽE ODOLJETI.

Gledamo li na umjetnost kao na konkretiziranje ljepote, kao na otkivanje ljepote preko granica koje u životu i ne primjećujemo, shvatit ćemo kako UMJETNOST OŽIVLJAVA. Preko umjetnosti oživljava ju se mrtve stvari: kipovi i slike govore. Umjetnik podvrgava materiju da se podvrgne njegovoj misli koja otkriva ljepotu u svijetu, a onda po toj misli, u samoj ljepoti otkriva nešto racionalno, razumsko- otkriva ideju Boga kojom je Bog stvarao ono lijepo u stvorenju.

Tako, često puta tamo gdje svećenik ne prenosi i ne tumači dobro Riječ Božju, UMJETNIK TO MOŽE PREKO LJEPOTE SVOGA DJELA, JER, LJEPOTA SE PAMTI I OSTAJE U ČOVJEKU. I ONO ŠTO OSTAJE U ČOVJEKU RAACIONALNOGA, UVJERAVA POPUT IZGOVORENE RIJEČI. LJEPOTA UMJETNOSTI TAKO NEKADA BOLJE GOVORI O BOGU, NEGO NAJBOLJA PROPOVIJED.

Ovo što smo napisali, odavno su znali veliki majstori, jednako kao i naši prethodnici u Crkvi. Stoga je Crkva u povijesti bila stalan pokretač razvoja umjetnosti. Možemo postaviti pitanje: kome zahvaliti za kolosalna djela koja su iza sebe ostavili brojni umjetnici? Bogu, Crkvi, čovjeku-umjetniku? I jednom, i drugom i trećem. Jer, Bog je sve stvorio kao lijepo i želi da ga se po ljepoti otkriva. Crkva je to znala od prvog dana i stoljećima je poticala umjetnike - LJUDE KOJI ŽIVE ZA LJEPOTU, A NE OD LJEPOTE- da stvaraju za Boga, a ne za sebe. I koji je god stvarao za Boga, LJUDI SU GA ZAPAMTILI, jer onaj koji stvara za Boga, uvijek biva NADAHNUT OD BOGA i djelo koje stvori otkriva do tada nezapaženu ljepotu - donosi nešto novo.

Iskreno vjerujem kako ste svi Vi koji ste sudjelovali u uljepšavanju crkve svetoga Roka u Mimicama, Vi umjetnici, pravi ljudi koji ŽIVE ZA LJEPOTU. Iskreno vjerujem kako Vas je i Bog nadahnuo da napravite nešto, ne po čemu će Vas pamtit, već nešto po čemu će ljudi prepoznavati Božje djelo učinjeno po Vama.

Molimo Boga da Vaša umjetnost PROGOVORI PO LJEPOTI I DA SE SRCA ONIH KOJI BUDU GLEDALI U DJELA KOJA UČINISTE, UZDIGNU BOGU SVEMOGUĆEM KOJI JE SVU LJEPOTU SVIJETA STVORIO, A KOJU STE VI U SVOJIM DJELIMA OTKRILI.

don Zvonimir Mijić

Slika na poledini

Helena Madrešić: Sv. Antun Padovanski (1195.-1231.) i Sv. Franjo Asiški (1181.-1226.)
150 x 100 cm, kombinirana tehnika, 2017.

Suvremenici čije je živote obilježila poniznost, jednostavnost srca i propovijedanje svetog Evanđelja. Nastojala sam prikazati svetog Antu koji nam ukazuje na stigme sv. Franje, time želi posvijedočiti kako su to Rane Isusa Krista. Otkupiteljske rane. Sveti Ante je bio mladi od svetog Franje kojega je smatrao svojim duhovnim ocem. Upravo zahvaljujući njemu sveti Ante je učio mistično bogoslovlje kod slavnog opata Tome i postao prvi učitelj bogoslovije iz reda svetog Franje i vrsni propovijednik. Sveti Franjo je bio na kraju svog životnog puta. Njegova sitna asketska figura simbolično prikazuje čovjeka koji se potpuno predaje Bogu, a izraz njegovog lica ukazuje na unutarnju molitvu i komunikaciju s Bogom na mističnoj razini. Stigme su dokaz tog trenutka, Božje prisutnosti u njemu. Ptice i ljiljani koji ih okružuju, samo su jedni od atributa koji se u umjetnosti vežu uz ove svete ljude-svece mira.

